

Archeologienota Wemmel Kruidtuinlaan

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Gwendy WYNS

22-10-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Wemmel Kruidtuinlaan (provincie Vlaams-Brabant), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen groter is dan 3000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is 10502,27m² groot en heeft een bijna rechthoekige vorm. De oostelijke grens van het plangebied komt overeen met de gemeentegrens tussen Wemmel en Meise. Het terrein grenst in het noorden aan de Kruidtuinlaan en is in gebruik als tuin die hoort bij een woning die zich net ten oosten van het plangebied bevindt. De villa dateert uit 1956 en is opgenomen als bouwkundig erfgoed in de Inventaris Onroerend Erfgoed.¹ De tuin ter hoogte van het plangebied bestaat uit een centraal grasland en een bomenrij langsheen de zuidelijke, westelijke en noordelijke kant van de tuin. In het zuidwestelijke deel van de tuin is een tuinhuisje aanwezig, het is de enige bebouwing binnen de grenzen van het plangebied. Vanuit de villa loopt een oppervlakkig wandelpad naar dit tuinhuisje. Aan de noordzijde maakt een grasstrook langsheen de Kruidtuinlaan ook deel uit van het plangebied.

Op de Villaretkaart uit 1745-1748 is het terrein te situeren net ten westen van een rechtlijnige dreef die vanuit Meise in het noorden langs het kasteeldomein van Bouchout (12de-eeuwse oorsprong, maakt momenteel deel uit van het domein van de Nationale Plantentuin) loopt en zo verder naar het zuiden. Het plangebied is onbebouwd en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond en behoort niet tot de tuin rond het kasteeldomein. Deze dreef, die nu niet meer aanwezig is, is de huidige gemeentegrens tussen Wemmel en Meise. Mogelijk bevinden resten van deze dreef (weglichaam, plant-/rooikuilen van de bomen) zich net nog binnen de oostelijke grens van het terrein. Op de Ferrariskaart (ca. 1777) is een gelijkaardige situatie te zien, alsook op de kaarten uit het midden van de 19de eeuw (Atlas der Buurtwegen, Poppkaart, Vandermaelenkaart). Op de Poppkaart wordt de dreef aangeduid als 'Dreef van het Pachthof'. Vanaf de topografische kaart van 1864 lijkt deze weg verdwenen te zijn en wordt op de voormalige loop ervan de gemeentegrens aangeduid. Kort na 1900 wordt de Kruidtuinlaan aangelegd, langs de zuidelijke grens van het domein van de Plantentuin. Het terrein blijft al die tijd onbebouwd. Na de expo van 1958 werd de aanzet gegeven voor de bouw van de exclusieve villawijk Bouchout in het uiterste noordoosten van de gemeente Wemmel, grenzend aan het voormalige domein van Bouchout (Nationale Plantentuin). De gronden werden door Baron Jean-Baptist Van Ghysel opgekocht en verkaveld waarbij groenaanleg een prominente plaats innam. Het plangebied maakt deel uit van deze villawijk. Op de topografische kaart van 1961 is de villa ten oosten van het plangebied te zien, het terrein zelf maakt deel uit van de tuin rond de woning. Het tuinhuisje wordt reeds weergegeven, alsook de bebosten zone langs de Kruidtuinlaan. Op de luchtfoto van 1971 is in het zuidwesten nog een tennisveld te zien. Op de latere luchtfoto's verdwijnt het sportterrein en krijgt het plangebied zijn huidige uitzicht. Er hebben geen gekende grootschalige bodemverstoringen plaatsgevonden op het terrein.

¹ <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/305450>.

Het landschap van Wemmel wordt gevormd door een dubbele heuvelrug, namelijk de Hasseltberg (noorden en noordwesten) en de Keienberg (zuiden). De streek is hierdoor vrij heuvelachtig afgewisseld met verschillende dalen die gekenmerkt worden door de aanwezige beken. De dorpskern van Wemmel situeert zich in het tussenliggende dal die een west-noordoost oriëntatie omvat en waarin de Maalbeek afdaalt. Ook het zuidelijk deel van Meise wordt geografisch bepaald door een heuvelrug langs de vallei van de Amelvonnebeek. Zowel de Maalbeek als de Amelvonnebeek stromen op ca. 500m afstand van het plangebied. Het plangebied zelf bevindt zich op de oostelijke uitloper van een heuvelrug tussen beide beekvalleien in. Het hoogtemodel van het plangebied toont een algemeen dalend verloop van ca. +46,00m TAW in het westen naar ca. +45,00m TAW in het oosten. Met een helling van ca. 1m op een afstand van ca. 75m is enige erosie in het plangebied niet uitgesloten. In het plangebied is een A(b) bodem aanwezig, een droge leembodem met textuur B-horizont.

Door de afwezigheid van archeologisch onderzoek in de omgeving kan aan het plangebied een eerder ongekende archeologische verwachting toegekend worden. In de ruimere omgeving zijn wel een aantal Romeinse sites gekend. Eveneens een aandachtspunt is de nabijheid van een aantal vol- en laatmiddeleeuwse kasteeldomeinen: het kasteel van Bouchout, het kasteel van Meise en het kasteel van Bever. De rechtlijnige dreef die in de 18de en eerste helft 19de eeuw langs de oostgrens van het terrein loopt verbindt deze 3 domeinen en kent mogelijk een oudere oorsprong. Hoewel er geen gekende in situ bewaarde steentijd artefactensites gekend zijn in de omgeving, kan gezien de landschappelijke ligging – een hellend terrein op de uitloper van een heuvelrug, omgeven door beekvalleien – de aanwezigheid van dergelijke site op het plangebied niet uitgesloten worden.

Het plangebied wordt verkaveld in 4 grote bouwloten. Quasi alle bomen op het terrein worden gerooid, met uitzondering van een aantal bomen langs de zuidelijke en westelijke grens. De grasstrook langs de Kruidtuinlaan wordt betrokken in de verkaveling. Centraal wordt van noord naar zuid een privatieve inrit in waterdoorlatende materialen voorzien die zorgt voor de ontsluiting van de 2 zuidelijke bouwloten naar de Kruidtuinlaan; onder de inrit wordt een privatieve riolering met beperkte diameter (200mm) aangelegd. Op elk lot is een vrijstaande ééngezinswoning gepland waarvan de maximale bouwoppervlakte 420 tot 480m² bedraagt. De mogelijkheid bestaat om de woningen te onderkelderen, daarnaast kan ook een ondergrondse parkeergelegenheid voorzien worden. Rondom de woningen is een tuinzone gepland, hierin kunnen bijgebouwen (bv. poolhouse of tuinhuis) opgericht worden. Er kan vanuit gegaan worden dat de bodem van het totale plangebied ernstig verstoord zal worden: het rooien van de bomen, het bouwrijp maken van de percelen, allerhande werfverkeer, het aanleggen van wegenis, nutsvoorzieningen en -leidingen, het optrekken van woningen, het inrichten van de tuinen,... betekenen een aanzienlijke impact in de bodem.

De archeologische verwachting van het plangebied is ongekend door het gebrek aan gravend onderzoek in de omgeving. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site echter niet aangetoond worden. Sinds midden 18de eeuw lijken er geen gekende grootschalige verstoringen te hebben plaatsgevonden op het terrein. Wat de impact van de tuinaanleg was op het bodemarchief, is niet gekend. Er kunnen op het terrein zowel in situ bewaarde steentijd artefactensites als sites met grondsporen (met bijzondere aandacht voor de Romeinse periode en middeleeuwen) aanwezig zijn. De geplande werken zijn van die aard dat deze sites vernield kunnen worden. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren, in uitgesteld traject

aangezien de gronden pas worden verkaveld onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning, en na het rooien van de bomen.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

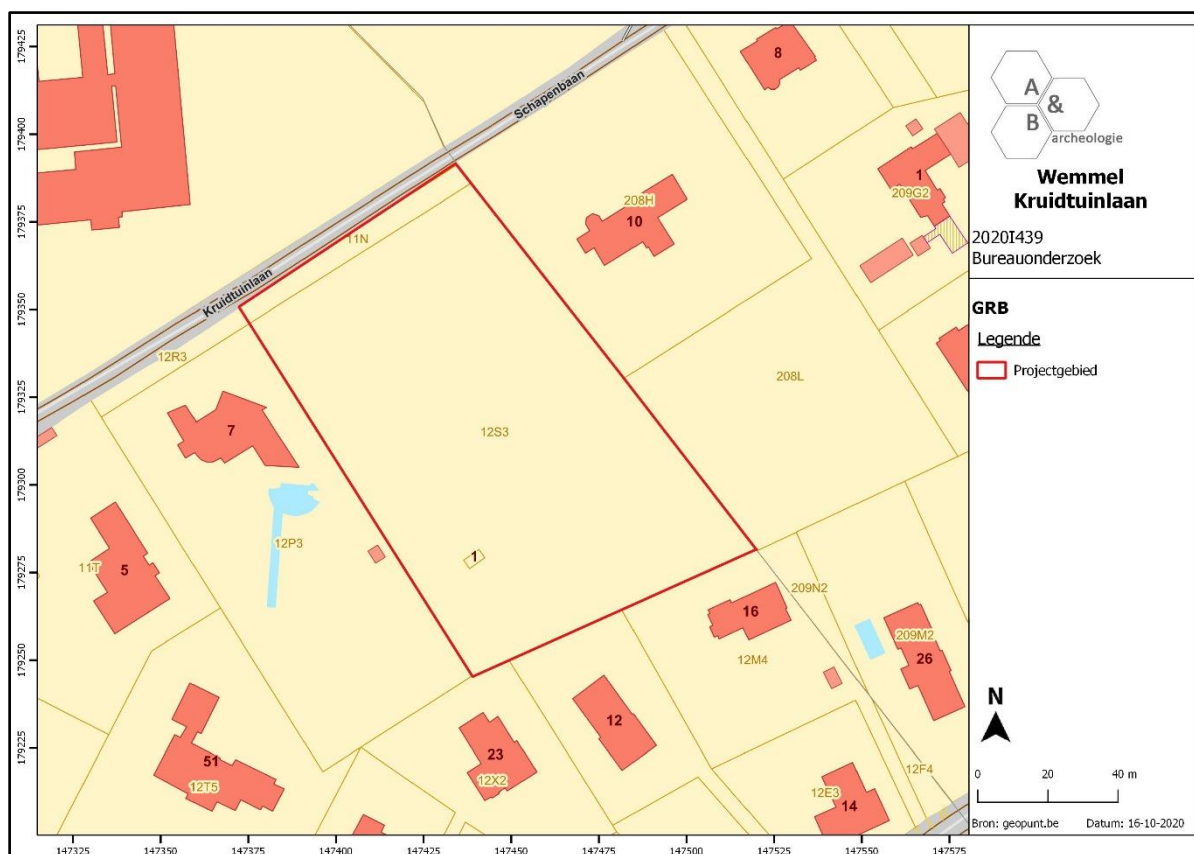
Locatiegegevens: Vlaams-Brabant, Wemmel, Kruidtuinlaan

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 147314,80; Y: 179241,79; X: 147580,56; Y: 179389,50

Kadastergegevens: Wemmel, afdeling 1, sectie A, perceel 11N, 12S3 en 12T3

Oppervlakte plangebied: 10502,27m²

Het totale plangebied komt in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Zijn er aanwijzingen voor erosie en/of colluvium te herkennen?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Zijn er restanten te vinden van de dreef die op de 18de- en 19de-eeuwse kaarten langs de oostgrens van het plangebied wordt afgebeeld?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?

- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

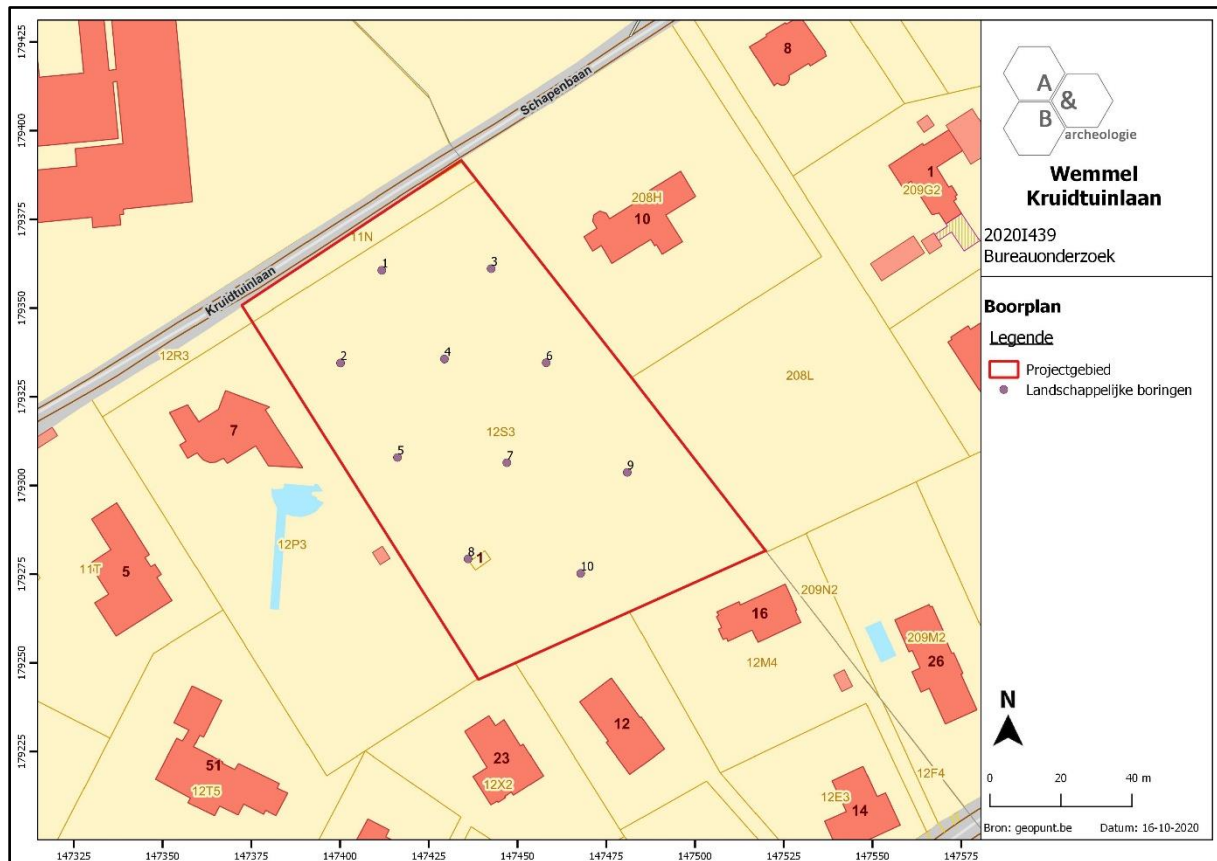
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Het verder vooronderzoek kan pas aanvatten na het rooien van de aanwezige bomen. Hierbij is het van belang dat de bomen enkel bovengronds gerooid worden en dat het wortelgestel niet wordt verwijderd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De stronken en de wortels kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden in totaal 10 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige

eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdropgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

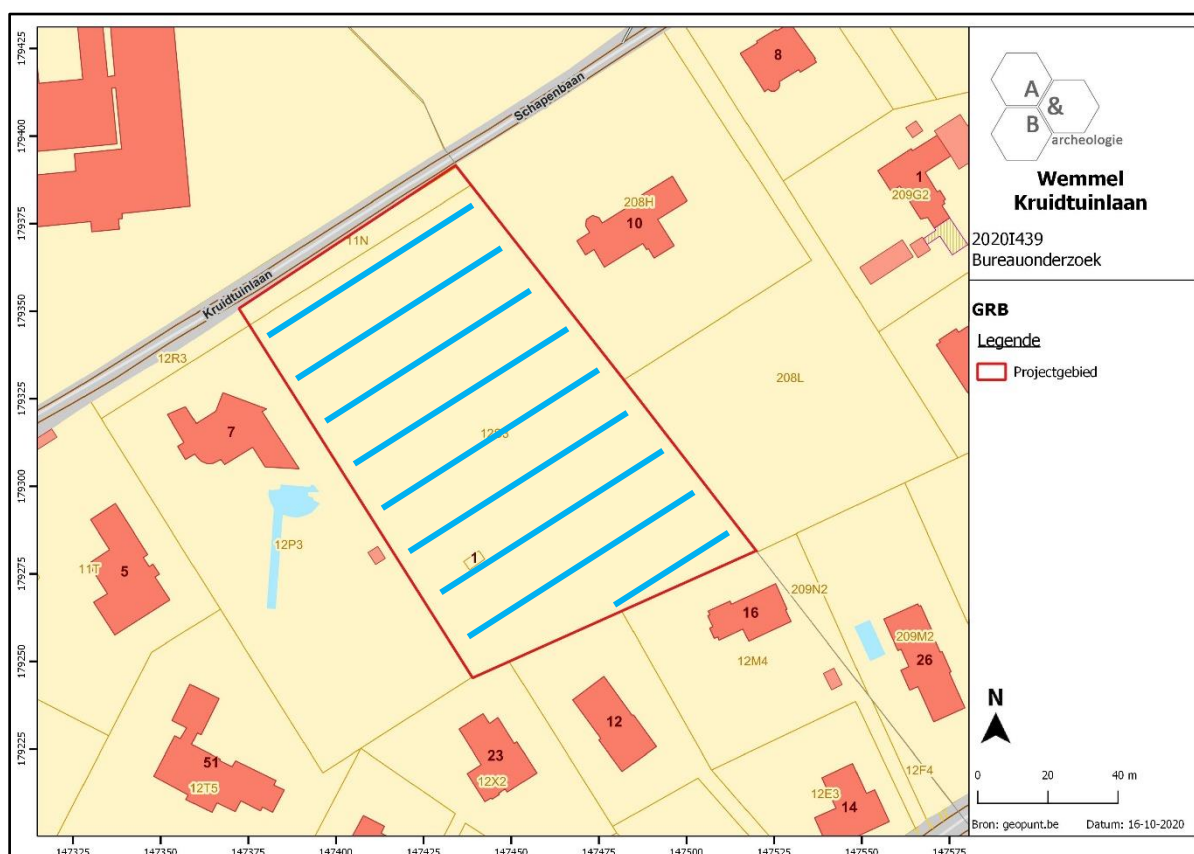
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de

uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zuidwest-noordoost georiënteerd, mee met de helling en dwars op de voormalige dreef. Indien mogelijk worden de sleuven tot vlak aan de oostelijke terreingrens uitgegraven, om de aanwezigheid van deze dreef te kunnen nagaan. Het vooropgestelde sleuvenplan is afgebeeld op figuur 3. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 1050m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 263m², door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 1313m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op leemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.